

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudcov JUDr. Tatiany Biednikovej a JUDr. Anny Kovaľovej v disciplinárnej veci vedenej proti **Mgr. P. D.**, sudcovi Okresného súdu B., nar. , bytom , na ústnom pojednávaní dňa 16. novembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Mgr. P. D., nar. , bytom , sudca Okresného súdu B.

s a u z n á v a v i n n ý m

zo závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. g/ zákona o sudcoch a prísediacich,

p r e t o ž e

ako predseda senátu Okresného súdu B. vo veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 7 T 24/2011 týkajúcej sa obvinených T. V., A. K. a R. K., stíhaných za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i/ Trestného zákona, po podaní obžaloby prokurátorom Odboru osobitného určenia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v rozpore s ustanovením § 238 ods. 3 Trestného poriadku nekonal a nerozhodol prednostne a urýchlene o väzbe obvinených tak, aby v prípade podania sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe bolo možné vec predložiť nadriadenému súdu, ale počkal na uplynutie predĺženej lehoty väzby a obvinených bez rozhodnutia o ďalšom trvaní väzby prepustil príkazom podľa § 79 ods. 1 Trestného poriadku z väzby na slobodu,

t e d a

týmto svojim konaním porušil ustanovenie § 30 ods. 1 zákona o sudcoch a príseďiacich, podľa ktorého je sudca povinný zdržať sa pri výkone funkcie sudcu všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov ako aj ustanovenie § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a príseďiacich, podľa ktorého je sudca povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných priet'ahov,

z a t o s a m u u k l a d á

disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to **zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie 6 mesiacov.**

O d ô v o d n e n i e

Ministerka s. pod číslom 20455/2011/150 zo dňa 27. júna 2011 podala dňa 28. júna 2011 návrh na začatie disciplinárneho konania proti Mgr. P. D., sudcovi Okresného súdu B. pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Navrhla uznať sudcu vinným a uložiť mu disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie jedného roka.

Navrhovateľka svoj návrh odôvodnila tým, že Odbor osobitného určenia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal dňa 25. júla 2010 na Okresný súd B. návrh na vzatie obvinených T. V., A. K. a R. K. do väzby z dôvodu § 71 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por, pretože obvinení sú stíhaní pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, písm. e/, písm. d/, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. Obvinení boli vzatí do väzby rozhodnutím Okresného súdu B. sp. zn. OTp 382/2010 zo dňa 26. júla 2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v B., sp. zn. 4 tPo 55/2010 zo dňa 2. augusta 2010.

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky dňa 14. januára 2011 podala návrh na predĺženie lehoty trvania väzby u obvinených do 23. júna 2011, ktorý odôvodnila tým, že vzhľadom na charakter stíhanej trestnej činnosti a osoby obvinených by prepustenie obvinených na slobodu podstatne sťažilo alebo aj zmarilo dosiahnutie účelu trestného konania a dôvody väzby u obvinených trvajú v nezmenenom rozsahu ďalej.

Okresný súd B. rozhodnutiami, sp. zn. OTp 20/2011 zo dňa 26. januára 2011 a 3. februára 2011 predĺžil lehotu trvania väzby u obvinených do 23. mája 2011.

Dňa 19. apríla 2011 podal prokurátor Odboru osobitného určenia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na Okresný súd B. obžalobu na obvinených T. V., R. K. a A. K. pre spáchanie obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák.

Predseda senátu Okresného súdu B., Mgr. P. D. príkazmi zo dňa 23. mája 2011 nariadil, aby boli obvinení dňa 23. mája 2011 prepustení na slobodu, pretože dôvody väzby pominuli. V odôvodnení príkazov uviedol, že postupoval v zmysle ust. § 238 ods. 1 Tr. por., nariadil vo veci predbežné prejednanie obžaloby na deň 17. júna 2011, zistil, že lehota väzby bola menovaným predĺžená do 23. mája 2011 a zistil, že dôvody väzby pominuli a nie je dôvod na ponechanie obvinených vo väzbe po podaní obžaloby. Preto nariadil podľa § 79 ods. 1 Tr. por. menovaných obvinených prepustiť dňa 23. mája 2011 z väzby na slobodu.

Mgr. P. D. nepostupoval v súlade so zákonom, keď po podaní obžaloby nekonal a prednostne a urýchlene nerozhodol o väzbe, ale obvinených po uplynutí predĺženej lehoty väzby prepustil príkazom na slobodu a tým znemožnil prokurátorovi brániť sa prepusteniu obvinených z väzby podaním opravného prostriedku. Bolo totiž zákonnou povinnosťou Mgr. D. postupom podľa § 238 ods. 3 Tr. por. rozhodnúť prednostne a urýchlene, či obvinených ponecháva vo väzbe, alebo ak by bol toho názoru, že dôvody väzby pominuli, uznesením rozhodnúť o ich prepustení na slobodu, a to v takom časovom horizonte, aby v prípade podania sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe bolo možné vec predložiť nadriadenému súdu podľa § 76 ods. 3 Tr. por. Postupom Mgr. D. došlo k márnemu uplynutiu lehoty väzby a neexistuje ďalšie rozhodnutie, na podklade ktorého

by väzba obvinených mohla trvať ďalej, tento chybný postup Mgr. D. nie je možné žiadnym spôsobom napraviť, a to ani podaním dovolania.

Sudca Mgr. P. D. sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania, ktorý mu bol zaslaný dňa 30. júna 2011 a ktorý prevzal 18. júla 2011, nevyjadril a obhajcu si nezvolil.

Disciplinárny súd na ústnom pojednávaní dňa 16. novembra 2011 vykonal dokazovanie výsluchom splnomocnenej zástupkyne navrhovateľky, sudcu, oboznámil sa so spisovým materiálom, návrhom na začatie disciplinárneho konania, č. l. 1 – 6, prílohami k návrhu, č. l. 7 – 11, Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 119/2007, kópiou vyjadrenia Mgr. D. zo dňa 27. júna 2011, ktoré zaslal na Ministerstvo s. v predmetnej veci. Z pripojeného spisu Okresného súdu B., sp. zn. 7 T 24/2011 oboznámil najmä potvrdenie, že vec bola pridelená 19. apríla 2011 sudcovi Mgr. D., potvrdenie o lustrácii, oznámenie o podaní obžaloby a obžalobu z č. l. 687, termín verejného zasadnutia – predbežné prejednanie obžaloby, určený na 17. júna 2011 pre obvinených, ktorý bol vykonaný dňa 18. mája 2011, príkazy na prepustenie z väzby obvinených V. z 23. mája 2011, č. l. 689, A. K. z 23. mája 2011, č. l. 690, R. K. z 23. mája 2011 a termín verejného zasadnutia – predbežné prejednanie obžaloby na 17. júna 2011 pre obhajcov obvinených, č. l. 691.

Na ústnom pojednávaní splnomocnená zástupkyňa navrhovateľky zotrvala na podanom návrhu na začatie disciplinárneho konania v celom rozsahu a tento podrobne odôvodnila.

Poukázala na to, že sudca Mgr. D. nerozhodol o väzbe prednostne a urýchlene tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 238 ods. 3 Tr. por. Predložila disciplinárnemu súdu aj konštantnú judikatúru v obdobných veciach. U sudcu Mgr. D. bol vytvorený dostatočný časový priestor na to, aby o väzbe od 19. apríla 2011 do 23. mája 2011 rozhodol, naviac, keď sudca prípravného konania tri mesiace predtým, v rozhodnutí o predĺžení väzby zistil ďalšie dôvody trvania väzby. Sudca Mgr. D. o väzbe nerozhodol, vydal len oparenia o prepustení obžalovaných z väzby, a aj keď toto nebolo potrebné odôvodniť, stručne uviedol, že dôvody väzby u obžalovaných pominuli.

Sudca Mgr. P. D. žiadal, aby konanie prebiehalo bez prítomnosti verejnosti z dôvodu, že nebol zbavený mlčanlivosti vo veci, ktorá doposiaľ nie je skončená, keďže

sa chcel vyjadriť aj ku skutkovým dôvodom, ktoré ho k vydaniu príkazu na prepustenie obžalovaných z väzby viedli.

Disciplinárny súd rozhodol o vylúčení verejnosti na čas, pokiaľ sa sudca vyjadroval o skutkových dôvodoch vo veci.

Ďalej uviedol, že na rozhodnutie o väzbe mal 21 dní, v tom týždni mal aj službu a nemal asistentku. Zistil, že v prejednávanej veci sú aj iné veci v prípravnom konaní, a to sp zn. OTp 20/2011, OTp 104/2011, OTp 176/2011 a OTp 383/2011. Sudca pre prípravné konanie rozhodol o predĺžení lehoty trvania väzby u všetkých troch obžalovaných do 23. júna 2011, nezistil však, že u obžalovaného V., u ktorého sa rozhodovalo v jeho neprítomnosti, že uznesenie nadobudlo právoplatnosť. Obhajca podal sťažnosť, o ktorej doposiaľ rozhodnuté nebolo. Súd sa v prípravnom konaní s touto sťažnosťou nevysporiadal. Vo veci OTp 176/2011 bola sťažnosť obžalovaného K. spolu s vyjadrením prokurátora doručená súdu 15. apríla 2011. Prokurátor už vtedy musel vedieť, že podá dňa 19. apríla 2011 obžalobu, nič mu nebránilo, aby toto svoje vyjadrenie zaslal spolu s obžalobou.

Sudca ďalej uviedol, že bolo potrebné pripojiť aj ďalší spis, keďže z úradného záznamu zistil, že na obžalovaného K. bola podaná obžaloba a tento spis, po ktorom pátral niekoľko dní, pripojil k spisu 7 T 24/2011.

Vo veci OTp 104/2011 na základe podanej sťažnosti obžalovaného V. bola vec dňa 17. mája 2011 predložená na rozhodnutie krajskému súdu. Predsedníčka senátu krajského súdu (ktorej meno sudca uviesť nevedel), prišla za ním dňa 19. mája 2011, pretože zistila, že vo veci bola podaná obžaloba. Ak by rozhodoval 19. mája 2011, nebol by rozhodol v lehote, a tak mu neostáva nič iné, len postup podľa § 79 ods. 1 Tr. por.

Vyslovil názor, že rešpektoval práva účastníkov a zásady trestného konania. Ak by rozhodol o väzbe, mohlo by týmto rozhodnutím dôjsť k zásahu do práv obžalovaných, pričom paralelným rozhodovaním o väzbe v tej istej veci na dvoch rozličných súdoch by to malo následok porušenie zásad trestného konania tak, ako to má na mysli ust. § 2 Tr. por.

V ďalšom uviedol, že po prevzatí spisu konal, spis má 4 000 strán, zisťoval, či sa vedú aj ďalšie konania.

Na záver sa vyjadril len ku skutkovým okolnostiam, ktoré ho viedli k rozhodnutiu o prepustení obžalovaných z väzby.

Riadil sa právnym názorom, že mal takto postupovať, aby neporušil práva obžalovaných.

Splnomocnená zástupkyňa navrhovateľky považovala argumentáciu týkajúcu sa prípravného konania za irelevantnú, pretože Mgr. D. bol sudcom v riadnom súdnom konaní. Pokiaľ sa aj zaoberal skutkovými okolnosťami, na ktoré poukázal, neumožnil nikomu preskúmať tieto dôkazy a o väzbe nerozhodol zákonným spôsobom. Nedostatočnosť personálneho vybavenia súdu tiež nemôže byť podľa judikatúry dôvodom na oneskorené konanie súdu. Mala za to, že došlo k závažnému disciplinárnemu previneniu zo strany sudcu Mgr. D. a navrhla uložiť sankciu podľa návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Sudca Mgr. P. D. zotrval na svojich argumentoch, uviedol, že trestný poriadok neporušil a zo spáchania disciplinárneho previnenia sa necíti byť vinným.

Podľa § 30 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z., v občianskom živote, pri výkone funkcie sudcu, aj po jeho skončení sa sudca musí zdržať všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov.

Podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z., sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných priet'ahov, vždy upozorniť predsedu súdu na neprímeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných priet'ahov.

Podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z., disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti sudcu.

Podľa § 116 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z., závažným disciplinárnym previnením je

- a) vedomé porušenie povinnosti sudcu rozhodovať nestranne a nezaujato,
- b) konanie uvedené v odseku 1 okrem konania uvedeného v písmenách c) a d), ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné priet'azujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená,

c) opakované porušenie povinností pri výkone správy súdu podľa osobitného predpisu,^{28aa)} pokračovanie v porušovaní povinností súdneho funkcionára napriek výzve na jeho odstránenie alebo také porušenie povinností súdneho funkcionára, ktoré vážne ohrozuje dôveryhodnosť a chod súdnictva,

d) opakované nesplnenie povinnosti podať majetkové priznanie podľa § 32 ods. 1, ani v lehote ustanovenej podľa § 33 ods. 1, úmyselné uvedenie neúplných údajov alebo nepravdivých údajov v majetkovom priznaní alebo v čestnom vyhlásení podľa § 32 alebo opakovaná nespôsobilosť sudcu hodnoverným spôsobom preukázať zdroj svojich majetkových prírastkov, ktoré zjavne presahujú súhrn jeho platov a iných vyčíslených príjmov,

e) zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok priet'ahy v disciplinárnom konaní,

f) svojvoľné rozhodnutie sudcu, ktoré je v rozpore s právom, ak týmto rozhodnutím sudca spôsobí značnú škodu alebo iný obzvlášť závažný následok,

g) zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok priet'ahy v súdnom konaní,

h) opakované nesplnenie povinnosti podať písomné vyhlásenie podľa § 31 ods. 1 v ustanovenej lehote alebo opakované uvedenie neúplných údajov alebo nepravdivých údajov vo vyhlásení podľa § 31 ods. 1.

Podľa § 117 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z., za závažné disciplinárne previnenie alebo za priestupok, ktorý má súčasne povahu závažného disciplinárneho previnenia, disciplinárny súd uloží niektoré z týchto disciplinárnych opatrení:

a) preloženie sudcu na súd nižšieho stupňa,

b) zníženie funkčného platu o 50 % až 70 % na obdobie troch mesiacov až jedného roka,

c) odvolanie z funkcie predsedu súdu alebo podpredsedu súdu, ak ide o závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. c), alebo

d) vydanie a zverejnenie rozhodnutia o tom, že dotknutý sudca v príslušnom roku nepreukázal zákonom ustanoveným spôsobom zdroj svojich majetkových prírastkov, čím mohol narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov.

Podľa § 117 ods. 8 zákona č. 385/2000 Z. z., disciplinárny súd pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliada najmä na rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok a mieru zavinenia.

Disciplinárny súd vyhodnotil dôkazy vykonané na ústnom pojednávaní jednotlivito ako i vo vzájomných súvislostiach a dospel k záveru, že zo strany sudcu došlo k zavinenému porušeniu povinností vyplývajúcich z ustanovenia § 30 ods. 1 a ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, pretože ohrozil dobrú povest' súdnictva, nevykonával svoje povinnosti svedomito a v pridelenej veci nekonal riadne a včas.

Obranu sudcu Mgr. D. v tom smere, že rešpektoval zásady trestného konania, riadil sa právnym názorom a prihliadal na skutkové okolnosti pri vydaní príkazu na prepustenie obžalovaných z väzby na slobodu, považuje disciplinárny súd za nepresvedčivú.

Podľa § 238 ods. 1 Tr. por., podanú obžalobu, ako aj návrh na dohodu o vine a treste predseda senátu najskôr prezrie z toho hľadiska, či pre ďalšie konanie poskytujú spoľahlivý podklad, najmä preverí, či prípravné konanie, ktoré im predchádzalo, bolo vykonané spôsobom zodpovedajúcim tomuto zákonu a či ju treba preskúmať alebo predbežne prejednať.

Podľa § 238 ods. 3 Tr. por., ak je obvinený vo väzbe, rozhodne súd o väzbe prednostne a urýchlene a ak to okolnosti prípadu umožňujú, tak súčasne s rozhodnutím podľa § 239 ods. 1, § 241, § 244 alebo § 331 ods. 1, najneskôr však tak, aby postupom podľa § 76 ods. 3 alebo ods. 4 došlo k právoplatnému rozhodnutiu o väzbe do uplynutia lehoty, ktorá by bola základnou alebo predĺženou lehotou väzby v prípravnom konaní.

Rozhodnutím o väzbe sa rozumie rozhodnutie podľa § 72 ods. 1 Tr. por.

Z citovaných ustanovení Trestného poriadku v platnom znení vyplýva, že ide o kogentné ustanovenie trestného poriadku, ktoré neumožňujú žiadnu inú alternatívu konania vo vzťahu k danému prípadu, ako rozhodnúť o väzbe obžalovaných.

Sudca mal teda postupovať lege artis tak, že o väzbe obžalovaných mal rozhodnúť uznesením, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 185 Tr. por.).

V rámci uvedeného postupu sudca mohol a mal hodnotiť existenciu dôvodov väzby obžalovaných aj v konaní pred súdom prihliadnuť na skutkové okolnosti a vysporiadať sa s otázkou zákonnosti držania obžalovaných vo väzbe.

Ak je totiž podaná obžaloba na obvineného, ktorý je vo väzbe, v dostatočne dlhom

čase pred uplynutím predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní, potom rozhodnutie súdu o väzbe po podaní obžaloby nemožno ponechávať do uplynutia tejto lehoty, ako to urobil Mgr. D., ale treba o väzbe rozhodnúť, ako to prikazuje § 238 ods. 3 Tr. por., to znamená prednostne a urýchlene, čo však Mgr. D. nevykonal.

Neobstojí preto námietka sudcu, že sa riadil svojim právnym názorom. Právny názor je nestíhateľný iba vtedy, ak vykladaná právna norma pri rešpektovaní metód aplikačnej praxe pripúšťa aj iný názor, iný výklad, než je názor väčšinový. V predmetnej veci však iný postup ako je postup v zmysle § 238 ods. 3 Tr. por. nie je možný. Navyše treba zvýrazniť, že samotný sudca uviedol rozporuplné tvrdenie, keď na jednej strane uvádza, že o väzbe nemohol rozhodnúť z dôvodu neskončených konaní v prípravnom konaní, pričom nezistil existenciu dôvodov väzby, vôbec, t. j. od počiatku trestného stíhania, na druhej strane príkazy na prepustenie obžalovaných odôvodnil tým, že dôvody väzby pominuli.

Požiadavku prednostného a urýchleného rozhodnutia vo väzobných veciach rieši aj judikatúra ústavného súdu (nález ÚS sp. zn. II. ÚS 129/08).

Sudca vo svojej výpovedi uviedol, že po pridelení spisu konal riadne, vykonával lustráciu, zisťoval ďalšie konania, ktoré s predmetnou vecou súvisia a hľadal spisy.

Disciplinárny súd zo spisového materiálu zistil, že prvý úkon, ktorý je v spise, sp. zn. 7 T 24/2011 zaznamenaný, bol vykonaný dňa 18. mája 2011, pričom obžaloba napadla dňa 19. apríla 2011. Napriek tvrdeniu sudcu, že vo veci konal včas, v spise sa nenachádza ani jeden úradný záznam, čo je bežný spôsob práce sudcu vo všeobecnosti a vlastne jediný spôsob, akým je možné zistiť, či sudca so spisom pracoval a robil úkony vedúce k rozhodnutiu riadne a včas a v tomto prípade aj prednostne a urýchlene.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností dospel disciplinárny súd k záveru, že zo strany sudcu došlo k zavinenému porušeniu povinností vyplývajúcich z ustanovenia § 30 ods. 1, ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, keď o väzbe po podaní obžaloby podľa § 238 ods. 3 Tr. por. vo veci, sp. zn. 7 T 24/2011, v ktorej konal ako zákonný sudca, nerozhodol urýchlene a prednostne, ale až príkazom zo dňa 23. mája 2011 obvinených prepustil z väzby na slobodu, pretože podľa odôvodnenia dôvody väzby pominuli a tým neumožnil prokurátorovi proti takémuto rozhodnutiu podať opravný prostriedok a nerešpektoval kogentné zákonné ustanovenie.

Konanie, resp. nečinnosť sudcu v tak závažnej väzobnej trestnej veci hodnotí disciplinárny súd ako nezodpovedný a neprofesionálny prístup sudcu, ktorý mal za následok ohrozenie dôvery v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov, čo preukazujú aj pripojené kópie tlače zadokumentované v spisovom materiály navrhovateľkou.

Disciplinárny súd mal preukázanú aj tú skutočnosť, že sudca nevykonával svoje povinnosti svedomito a nekonal plynulo bez zbytočných prieťahov vo veci sp. zn. 7 T 24/2011, keď ani pred disciplinárnym súdom svoju nečinnosť správne relevantným spôsobom nezdôvodnil a svoje konanie odôvodňoval všeobecným tvrdením o právach účastníkov a zásadami trestného konania.

Všetky tieto skutočnosti vzhľadom na povahu porušenej povinnosti zvyšujú škodlivosť konania Mgr. D.

K tomuto záveru dospel disciplinárny súd po tom, keď Mgr. D. v priebehu disciplinárneho konania nevedel riadne vysvetliť svoje konanie vo vzťahu ku kogentnému ustanoveniu § 238 ods. 3 Tr. por. a ja s poukazom na závažnosť konania obžalovaných, ktorým hrozia vysoké tresty.

Disciplinárny súd preto uznal sudcu Mgr. P. D. za vinného v zmysle návrhu na začatie disciplinárneho konania za závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a uložil mu disciplinárne opatrenie podľa ustanovenia § 117 ods. 5 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, a to zníženie funkčného platu sudcu o 50 % na dobu šiestich mesiacov.

Disciplinárny súd dospel k názoru, že takto uložené disciplinárne opatrenie bude postačovať na dosiahnutie účelu disciplinárneho konania.

Disciplinárny súd si neosvojil názor navrhovateľky v tom smere, že závažnosť porušenia zákonných povinností sudcu znásobuje skutočnosť, že náprava už nie je možná, pretože obvinených už nemožno z tých istých dôvodov vziať do väzby. V zmysle § 71 ods. 2 Tr. por., ak vznikne niektorý z dôvodov tam uvedených, môže byť obvinený vzatý do väzby v tej istej veci aj po tom, čo bol z väzby prepustený.

S poukazom na uvedené, na rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok, mieru zavinenia, ale najmä na osobu sudcu Mgr. P. D., ktorý sa disciplinárneho previnenia dopustil po prvý raz, za dostatočné a povaha porušenia povinnosti vystihujúce, považoval disciplinárny súd uloženie disciplinárneho opatrenia tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Uloženie vyššej sankcie by bolo v rozpore s účelom takéhoto opatrenia a neplnilo by si už svoju funkciu individuálnej, ale ani generálnej prevencie.

Uložené disciplinárne opatrenie disciplinárny senát považuje za primerané a má za to, že bude vplývať na sudcu, aby pri plnení svojich funkčných povinností si tieto vykonával svedomito a zodpovedne, a v súlade so zákonom.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave 16. novembra 2011

**JUDr. Jana B u r e š o v á , v . r .
predsedníčka disciplinárneho senátu**

Vypracovala: JUDr. Tatiana Biedniková

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Malinková